

paaskønnelsesværdigt Arbejde derfor, og det Udvalg, som senere har fortsat Arbejdet, har udvist samme Energi og samme Interesse for Sagen.

Som allerede omtalt er der i Forbindelse med Færgeanlægget foreslaaet anlagt en Fiskerihavn. Der bor i Hvalpsund og Lille-risøre mange og dygtige Fiskere, men deres Baade maa, som Forholdene nu er, ligge paa aaben Strand, fordi der ikke findes nogen Havn, som de kan gaa ind i. Storm og Uvejr har tidt forvoldt dem Skade paa deres Fiskeriredskaber og store Tab, og det vilde selvsagt være dem en god Hjælp, hvis der nu blev anlagt en Fiskerihavn som her foreslaaet.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Laurits Knudsen: Efter den udførlige Omtale, Lovforslaget har faaet saavel af den højtærede Minister som af den ærede Ordfører for Venstre, kan jeg fatte mig ganske kort. Jeg har gennem mange Aar haft Lejlighed til at se, hvorledes dette Spørgsmaal har været Genstand for Behandling i den nordjydske Presse, jeg har haft Lejlighed til at se, i hvilken Grad Interessen og Offervillien er steget fra Aar til Aar, og det har stadig været mit Indtryk, at den Offervillie, der er blevet udvist deroppe fra, af By-, Amts- og Sognekommuner og af mange private, har været saa stor, at et Lovforslag som dette en Gang maatte komme frem i Rigsdagen. Alle de store Forarbejder, der er blevet gjort igennem en Række af Aar tilbage i Tiden — jeg skal i denne Forbindelse nævne den stærke Interesse, som ikke mindst afdøde Landstingsmand Jørgen Berthelsen, saaledes som ogsaa af den ærede Ordfører for Venstre nævnt, har vist for Sagen —, er naturligvis ikke Rigsdagen bekendt, men de har altsaa ført til, at Lovforslaget nu foreligger for den høje Rigsdag. Jeg tør vist sige, at Forslaget er saa stærkt underbygget, at det neppe kan tænkes, at der skulde opstaa nogen Modstand mod det. I Folketinget har Lovforslaget faaet fuld Tilslutning fra alle Sider, og den Udvalgsbehandling, hvorom der blev fremsat Ønske fra en enkelt Side, førte ikke til nogen Ændring i Lovforslaget.

I Forbindelse med Anlægget af Færgeforbindelsen omhandler Lovforslaget et andet Anlæg, som jeg glæder mig over, ogsaa fordi jeg i den allerseneste Tid har været paa det Sted, hvor der nu er Tale om at udføre dette Anlæg. Jeg tænker paa Forslaget om,

at der samtidig skal bygges en Fiskerihavn deroppe. Ogsaa dette Spørgsmaal er jo omtalt af den ærede Ordfører for Venstre, og jeg kan give min fulde Tilslutning til denne Foranstaltning. Den vil føre til, at Fiskerne i Fremtiden vil kunne bevare deres Redskaber og den lille Fiskeriflaade, der findes deroppe, i god Behold. Der bor mange Fiskere paa Pladserne deroppe, og de raader tilsammen over ca. 100 større og mindre Fiskeribaade, hvoraf ca. Halvdelen er Motorbaade. Angaaende den Offervillighed, Egnens Befolkning har vist, skal jeg nævne, at der er givet Tilsagn om 330 000 Kr. til Færgeanlægget og om 70 000 Kr. til Havneanlægget. Det er min Opfattelse, at dette er saa store Ofre fra Egnens Side, at man tør forvente, at Rigsdagen giver dette Foretagendes Gennemførelse sin fulde Tilslutning.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, idet jeg udtaler Haabet om, at man af Hensyn til dets hurtige Gennemførelse undlader at lade det gaa i Udvalg.

Frokjær: Dette Lovforslag vil sikkert faa Tilslutning her i Landstinget, ligesom det har faaet det i Folketinget, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling. Jeg vil dog tillade mig at forespørge den højtærede Minister, om dets Titel ikke er forkert, for det er jo rigtigt nok, at det, som Titelen angiver, omhandler Anlæg af en Færgeforbindelse mellem Sundsøre og Hvalpsund, men i Lovforslagets § 6 staar der, at der skal tilvejebringes en mindre Fiskerihavn i Forbindelse med Færgehavnen ved Hvalpsund. Jeg synes, at dette ogsaa burde have været udtrykt i Titelen.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg takker den højtærede Minister for den praktiske Maade, hvorpaa denne Sag er blevet behandlet og nu ført frem til Løsning. Som nævnt skyldtes det afdøde Landstingsmand Jørgen Berthelsen, at Forslaget om dette Anlæg kom ind paa Privatbaneloven af 1918. Sagen var jo ved at køre fast, var paa en Maade gaaet i Glemmebogen, men blev saa draget frem fra vedkommende Egnis Side, idet man følte, at der her var et stort Savn. Man henvendte sig saa, som det er sagt, til Regeringen, og den nuværende højtærede Minister tog Sagen i sin Haand. Med den store Interesse for Statskassens Økonomi, som, saa vidt jeg har kunnet iagttage, præger Ministerens Arbejde, slog Ministeren ned paa et enkelt Punkt, nemlig Forudsætningerne for An-